

1
ФРАНСУА ВИЛЛОНЪ. ПЪСЕНЪ НА ОБСЕСЕНИТЪ.

Човече, братко, ^{тв}нега ако ли

отъ тука минешъ, не бжди жестокъ;

за нашата зла честъ се ~~жемен~~ ти смили -

да се смили и зарадъ тебе Богъ.

Овиснали ни видишъ

Ти видишъ, ний сме ~~тука~~ десетина,

и като дрина висне ^снаша плътъ:

"Така и трѣба, каза щхтъ мнозина -

дробиха туй което днесъ ядхтъ!"

Да сжди сждъ надъ нази Богъ еднички, -

ти помоли се да ни прости всички.

О, чуй ти, братко, нашата молба.

Самъ знаешъ ти, ти, който нашъ си братъ,

законъ ^{тв}прсжда хорската сжба -

но другъ законъ тежи надъ тоя свѣтъ.

За насъ молитва, тя е за душата

на тебъ самия. Помоли Христа:

да ни отъ нокте той на сатаната

избйви, вече негови въ смъртъта.

Надъ насъ да бжде сждникъ Той еднички -

ти помоли се да ни прости всички.

Пече ни слънце, дъждъ надъ насъ ручи,

плътъта се скалва, мъкне се коса,

и гарванитѣ нашитѣ очи

вечъ изкълваха, очи и ~~меса~~.

Мрази ни мразъ и коститѣ ни тракатъ,

размѣтани отъ лютия горнякъ,

обели ^{ха}се колент ^ти лакътъ;

и ден ^ти ноц ^твсе гарвани, все гракъ!

За вази бѣхме, живи, страхъ еднички -

Богъ да прости и насъ и вази всички!

инв. № 206

